

ŠIAULIŲ kraštas

2021 m. birželio 26 d., šeštadienis

Nr. 70 (8393)

Šiaulių apskrities ir miesto laikraštis

Leidžiamas nuo 1990 m.

0,80 Eur

PRISIMINIMAI

Atminties byla – kas dar nepasakyta (4)

Mindaugui STAKVILEVIČIUI, kurį savo Mokytoju vadina ne viena šiauliečių ir ne tik šiauliečių karta, liepos 24 dieną sukaks 90 metų.

2 p.

Kauno saulės epe – ir šiaulietiški spinduliai

Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje filosofas, rašytojas, publicistas, politikos ir visuomenės veikėjas dr. Arvydas Juozaitis pristatė knygą „Kauno saulė: miesto epas“.

4 p.

KURJERIS

PRANCŪZIJA TEIGIA, KAD EUROPAI REIKIA „AUKŠTO LYGIO“ DIALOGO SU RUSIJA

Prancūzija penktadienį tikino, kad ES turėtų įsitraukti į „aukšto lygio“ dialogą su vis agresyvesnę politiką vykdančia Rusija. Paryžiu ir Berlynu nesugebėjus užsitikrinti pakankamai kitų Bendrijos valstybių narių paramos, kad būtų atnaujinti Briuselio ir Maskvos viršūnių susitikimai.

„Europa taip pat turėtų vesti aukšto lygio derybas su Rusija“, – per spaudos konferenciją su JAV valstybės sekretoriumi Antony Blinkenu sakė Prancūzijos užsienio reikalų ministras Jeanas Yves Le Drianas. Ši spaudos konferencija surengta po to, kai šį mėnesį Ženevoje įvyko JAV prezidento Joe Bideno ir Rusijos prezidento Vladimiro Putino susitikimas.

ITALIJOS PREMJERAS: ES GALI NIEKADA NEPATVIRTINTI „SPUTNIK V“ VAKCINOS

ES gali niekada nepatvirtinti rusiškos vakcinos nuo COVID-19 „Sputnik V“, penktadienį pareiškė Italijos premjeras Mario Draghis, kartu pareiškdamas abejonių ir dėl kiniškos vakcinos „Sinovac“.

„Sputnik“... iki šiol dar nepavyko ir gali niekada nepatvirtinti gauti EVA (Europos vaistų agentūros) patvirtinimo, – Briuselyje pareiškė M. Draghis. Tuo metu „kiniška vakcina, kuri niekuomet nepateikė prašymo (dėl EVA patvirtinimo), pasirodė esanti nepatenkinama, akreipkite dėmesį į Čilės patirtį“, pridūrė jis.

Čilė savo skiepijimo kampanijoje gausiai naudoja Kinijos „Sinovac“ vakciną ir šiuo metu svarsto suleisti pasiektytiesiems trečią vakcinos dozę, siekiant padidinti apsaugą nuo naujų atmainų.

Savo komentaruose M. Draghis nurodė, kad esama poreikio „sustiprinti ir galbūt netgi pertvarkyti EVA“, kad būtų galima išvengti pastaruoju metu stebėtos „nemažos sumaisties“ dėl vakcinų. Jis užsiminė apie tam tikrus EVA ir nacionalinių sveikatos tarnybų skelbiamų pareiškimų apie COVID-19 vakcinų saugumą neatitikimus.

ELTA inf.

SENTENCIJA

“Siela, pasinėrusi į darbą, atitrūksta nuo įgimto liūdesio, kuris kitu atveju neduotų jai ramybės.

Dž. Leopardis

Šiandien –
priedas

PUBLIKA

Šiaulius skandino stichinis lietus

Artūro STAPONKAUS nuotr.

Liūtis vieniems šiauliečiams atnešė nerimo, o kitiems – vandens pramogų.

Ketvirtadienio pavakarę Šiauliuose maždaug pusvalandį pliaupęs lietus užtvindė ne tik pagrindines gatves, bet ir atokesnes, esančias žemesnėse vietose. Laimei, stiprus, iš kojų ir šaknų verčiantis vėjas, koks prieš keletą dienų nusiaubė Kauną, Šiaulius šįsyk aplenkė. Birželio 8 dieną miestą užtvindžiusi pirmoji vasaros liūtis sugrįžo dar didesne jėga.

Nukelta į 3 psl.

Knyga apie Šiaulių futbolo žmones, įvykius, datas

leoni KLONAVIČYS nuotr.

Praeitą antradienį Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje įvyko Arūno Petraičio knygos „Šiaulių futbolui – 95. Ilustruota istorija: 1925–2020“ pristatymas. Tai jau ketvirtoji šiauliečio trenerio, žurnalisto, sporto istoriko knyga. Pasikalbėti apie naująją A. Petraičio knygą susitikome „Šiaulių krašto“ redakcijoje, kurioje jis dešimtmetį dirbo žurnalistu, o rengdamas knygą vartė laikraščių archyvus.

„Ši knyga – tai Šiaulių futbolo žmonės, datos ir įvykiai. Laikiasiai tradicijos, kad knyga turi būti iliustruota, ir ji yra gausiai iliustruota, joje apie 700 nuotraukų“, – apie savo naująją knygą „Šiaulių futbolui – 95. Ilustruota istorija: 1925–2020“ sake Arūnas Petraičius.

Nukelta į 11 psl.

Knyga apie Šiaulių futbolo žmones, įvykius, datas

Atkelta iš 1 psl.

Jurgita JUSKEVIČIENĖ
jurgita@krastas.lt

Medžiagai surinkti –
ketveri metai

– Kaip kilo mintis parašyti knygą apie Šiaulių futbolą?

– Pagrindinis motyvas parašyti knygą buvo tai, kad iki šiol tokios knygos nebuvo. Tuo tarpu Šiaulių futbolas per beveik 100 metų nuėjo dideli kelią ir turėjo didesnių laimėjimų negu kada nors krepsinis.

Prieš porą metų išleidau knygą apie Šiaulių krepšinį („9 Šiaulių krepšinio dešimtmečiai. Iliustruota istorija nuo 1925 metų“ (2018) – aut. past.), logiška buvo, kad ir Šiaulių futbolas turi atrasti savo vietą sporto istorijos lentynoje.

Antras motyvas buvo noras atkreipti dėmesį į tai, kad mes nepakankamai mieste skiriame dėmesio savo žinomiems sporto žmonėms ir įvykiams. Rašydamas šią knygą susidūriau su gana keistu faktų, kad kai kurie žmonės nežino tų komandų, kurios daugybę kartų tapo Lietuvos čempionais. Jie nežino „Elnio“, retas bežino „Karedą“. Galvoju, kad tai nėra normali situacija. Knyga galbūt vienas iš žingsnių prisiminti tuos įvykius, žmones, kurie buvo ir yra Šiaulių futbolo istorija. Manau, kad įprasinti sporto pasiekimus būtų galima ir kitomis formomis: šlovės alėja prie stadiono, bareljefas ar žymaus sportininko vardu pavadinta gatvė.

– Knyga apima futbolo istorijos laikotarpį nuo 1925 metų iki šių dienų. Kodėl pasirinktas toks atskaitos taškas – 1925-ieji?

– Yra šaltinių, kad komandos kūrėsi ir iki tol, tačiau jos daugiau buvo prie atskirų organizacijų: šaulių, skautų, politinių organizacijų, mokslo įstaigų, bet nebuvo jungiančio vardiklio. Pasirinkau istorinę datą 1925-uosius, nes tais metais buvo įkurta Šiaulių futbolo apygarda, ir ji tais pačiais metais suorganizavo pirmąjį apygardos futbolo čempionatą.

– Kiek laiko užtruko surinkti informaciją, iliustracijas? Kas padėjo?

– Pirmieji užrašai apie šią knygą padaryti 2016 metais. Aišku, į tą laikotarpį įsiterpė knygų apie Šiaulių krepšinį. Vienam turbūt nebūtų įmanoma to padaryti. Pradėję rinkti medžiagą radau labai gerą futbolo bendruomenę Šiauliuose. Man pavyko susitikti ir su žmonėmis, kurie išvykę gyventi į kitus miestus. Šiauliečiai mane nustebino. Knygoje pilna nuotraukų, ir jos daugiausia iš tos bendruomenės žmonių archyvų. Taip pat padėjo kolekcininkas Petras Kaminskas, Leonas Karaliūnas.

Pokalbiai su futbolo žmonėmis man labai praplėtė knygos tematiką. Tad knyga nėra vien tik skaičiai, faktai, bet ir įvykiai, žmonių prisiminimai, biografijos. Romualdas Urnikas – unikalus žmogus, jis viską puikiai prisimena, iš jo sužinojau daug man naujų ir netikėtų dalykų, pavyzdžiui, apie futbolo karo metais Šiauliuose.

Teško padirbėti ir Vilniuje Lietuvos centrinėse archyve.

Man nuostabiusias dalykas buvo tai, kad nė vienas žmogus, į kurį kreipiausi, nepasakė, kad neturi laiko, nenori ar negali padėti.

– Ar kilo kokių problemų renkant medžiagą?

– Kai kurių dalykų nepavyko atrasti ir įdėti į knygą, nes nėra

556 puslapių iliustruota Šiaulių futbolo istorija nuo 1925 iki 2020 metų. Knygoje gausu nuotraukų. Didžioji dalis jų – iš asmeninių futbolininkų, trenerių archyvų.

Knygos apie Šiaulių futbolą autorius Arūnas Petraitis (trečias iš dešinės) su knygos pristatyme Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje dalyvavusiais sporto, futbolo bendruomenės nariais.

išlikusių dokumentų. Galbūt jie buvo išmesti, sunaikinti ar nugulę privačiuose archyvuose. Paradoksalu, bet neturime ne tų seniausių laikų, o kai kurių tarybinių metų dokumentų.

Pavyzdžiui, buvo broliai Skeiviai, legendiniai „Statybininko“ žaidėjai, jie pelnydavo labai daug įvarčių, ir bandymas suskaičiuoti visus jų įvarčius nebuvo iki galo sėkmingas, nes kai kurių sezonų įrašai nemanoma atgaminti. Tas mane truputį nustebino, nes, atrodo, sportas – dokumentuojamas dalykas, bent jau protokolai turėjo išlikti.

Vietoj stadiono – pieva

– Su kokiais iššūkiams susidurdavo pirmieji Šiaulių futbolininkai?

– Kalbant apie 1921–1925 metus, didžiausia problema buvo stadionas. Jau tada Šiauliai turėjo nemažai futbolo komandų, 5–6 komandos dalyvaudavo Lietuvos pirmenybėse, bet kur žaisti – būdavo problema. Vienintelė padori buvo klubui „Makabi“ priklausanti aikštė dabartinėje „Baltik Vairo“ teritorijoje. Klubas nuomodavo aikštę, bet tada ne visos komandos išgalėjo mokėti nuomą, todėl ieškojo kitų vietų.

Šiauliuose buvo arklių rinka, netoli žydų kapinių, dabartinėje Žalgirio gatvėje. Ten tris kartus per savaitę vykdavo gyvulių tur-

gūs, o kitomis dienomis – futbolas. To laikmečio rungtynių aprašymuose galima rasti užuominų, kad žaisti šioje aikštėje nebuvo pačios geriausios sąlygos: dulkes, bacilos, šiukšlės, gyvūnų paliktos „dovanėlės“.

Be šių dviejų pagrindinių aikščių, žaidavo ir parodų aikštėje – plyname lauke dabartinės ligoninės teritorijoje. Dar viena vieta – grafų Zubovų parke, čia dabar teniso kortai, ten vykdavo ir respublikinės žemės ūkio mugės. Profesoriaus Vytenis Rimkus yra pasakojes, kad jaunystėje būtent toje aikštėje yra žaidęs. Dar buvo ir Gubernijos pievos, kai jau visai nebūdavo kur žaisti.

– Ką naujo pats sužinojote apie Šiaulių futbolą?

– Man atrodymas buvo karo metai. Apie juos papasakojo Romualdas Urnikas (karo metais jis buvo paauglys), po to parvirtinimą jo žodžiams radau ir kituose šaltiniuose. Karas į Šiaulius atėjo 1941 metais, tačiau gyvenimas ir futbolas mieste nesustojo, nors ir buvo tam tikrų nepriteklių. Vienais metais vokiečių kome-

dantas sugalvojo įsteigti taurę futbolo turnyrui ir jame dalyvavo po šešias šiauliečių ir vokiečių komandas. Kai kurios vokiečių komandos netgi buvo tarpautinės – jose žaidė italai, vengrai, rumunai. Ir to turnyro nugalėtoja tapo „Gubernija“, nes ji buvo karo metų lyderė.

Karo metais vyko ir Lietuvos čempionatai, nors ne visi buvo baigti. „Gubernija“ paskutiniiais karo metais puikiai žaidė, pretendavo į prizines, bet sezonas liko nebaigtas.

Urnikas pasakojo, kad buvo ir įtemptų momentų. Kai stadione vykdavo rungtynės, išrikiuodavo tribunų viršuje stebėtojus, kad žiūrėtų, ar neatvažiuoja vokiečiai gaudyti jaunimo į kariuomenę ar darbams. Pastebėję sunkvežimius, stebėtojai duodavo ženklą ir jaunimas išsislapstydavo.

Dar įdomus pastebėjimas, kad centrinis miesto stadionas tuo metu dar nebuvo baigtas ir šiauliečiai pradėjo jį plėsti: išsinešdavo langus, duris, lentas. Vokiečiai, pamatę tokią netvarką, pradėjo saugoti stadioną. Baigėsi vagys-

tės, bet ir rungtynės baigėsi. Kad galėtų rungtyniauti stadione, turėjo rašyti prašymus.

Legendinis „Elnias“ į Šiaulius atnešė šventę

– Kokius metus galima laikyti Šiaulių futbolo aukso amžiumi?

– Kalbindamas mūsų futbolo veteranus supratau, kad tarybiniais metais, kai Šiauliuose buvo daug gamyklų, kombinatų, fabričių, kiekvienam jų rūpėjo turėti futbolo komandą, tai buvo prestižo dalykas. Taip atsirado „Elnias“, „Statybininkas“, „Taurus“, Mesos kombinato komanda. Komandas, žaidžiančias viename ar kitame lygyje, turėjo ir mažesnės įmonės.

Įdomus pokario faktas – sportininkai buvo labai universalūs. Dažnas žiemą žaisdavo ledo ritulį, o vasarą – futbolą. Į rungtynes vykdavo sunkvežimiais ir kelionė iš Šiaulių į Klaipėdą kartais trukdavo ir aštuonias valandas. Tribūnos luždavo nuo žiūrovų, nes tada nebuvo didelio pramogų pasirinkimo, todėl futbolas buvo šventė. Natūralu, kad šventę lemdavo ir laimėjimai. „Elnias“ buvo pirmoji Šiaulių komanda, kuri atnešė tą šventę į Šiaulius.

1948 metais „Elnias“, debiutuodamas Lietuvos čempionate, tapo čempionu. Tai buvo neįtikėtina žinia Šiauliams. Kadangi iki tol Šiauliai nebuvo pirmo ryškumo Lietuvos futbolo žvaigždė, kauliečiai ironizavo: pabuvot vienais metais čempionais, vėliau vėl grįšite į paskutinę vietą. Bet „Elnias“ negrįžo, jis beveik 15 metų dominavo Lietuvos futbole, iki 1961 metų 7 kartus tapo Lietuvos čempionu.

Lygiagrečiai atsirado ir „Statybininkas“, bet jis tik du kartus tapo čempionu. „Taurus“ – viena kartą.

Apibendrinant galima pasakyti, kad tarybiniai metai futbolui buvo aukso amžius. Iškovojome 10 Lietuvos čempionų titulų ir buvome dominuojanti jėga šalies futbolo padangėje, turėjome iškilių asmenybių, kurios vedė į pergales, nepaisant sąlyginio profesionalizmo.

1945–1950 metais profesionalų nebuvo, žmonės dirbdavo, o po darbo susirinkdavo, žaisdavo ir sugebėdavo laimėti. Su „Statybininku“ požiūris po truputį keitėsi, treneris R. Urnikas inėse profesionalaus futbolo supratimą. Tada žaidėjai mažiau eidavo į darbą, daugiau laiko skirdavo sportui. Taip pat atsirado žaidėjų viliojimo praktika. Statybos trestas sportininkams galėjo pasiūlyti butų. Jeigu atsirastavo geras žaidėjas, pavyzdžiui, Mažeikiuose, bet neturintis normalaus būsto, nurykė šiauliečiai galėdavo padėti ant stalo buto raktus, ir dažniausiai pokalbiai vykdavo ne su pačiais futbolininkais, o su jų žmonomis.

R. Urnikas pasakoja, kad pas jį darbo stalo stalčiuje visada būdavo bent kelių butų raktai ir jis nuolat ieškodavo žaidėjų, kurie galėtų sustiprinti komandą. Ir tai veikė.

„Karedos“ gimimas

– Kas pasikeitė Lietuvai atkūrus nepriklausomybę?

– Po 1990 metų mes sumazinojome apskaus. Pradėjo užsidarinti mūsų didžiosios gamyklos, atsirado lėšų duobės, kurias užpildyti buvo galima jau tik privačiomis lėšomis.

Nukelta į 15 psl.

Knyga apie Šiaulių futbolo žmones, įvykius, datas

Atkelta iš 11 psl.

Egidijus ir Iveta Šimkai padarė didžiulį darbą, kad Šiauliai vėl sugrįžtų į futbolo pergalių orbitą. 1996 metais Šimkų suburtą „Kareda“ tapo Lietuvos futbolo taurės laimėtoja. Tai buvo svarbus laimėjimas po beveik 20 metų pertraukos. 1997 metais „Kareda“ tapo Lietuvos futbolo čempione ir po to dar penkerius metus dominavo Lietuvoje. Nė viena šalies komanda nepriėjo jai, nes tai buvo ir trenerių, ir žaidėjų absoliuti viršūnė. Turėjome didžiulį potencialą.

Išspūdingi skaičiai: 48 – tiek Lietuvos čempionato rungtynių iš eilės nepralaimėjo „Kareda“, 52 – tiek savo aikštėje žaistų rungtynių iš eilės nepralaimėjo. Ir tai truko kelerius metus. „Karedoje“ rungtyniavo superžvaigždės, pavyzdžiui, Remigijus Počius – 36 įvarčiai.

Visgi ilgiau išlaikyti komandos nepavyko, nes tai – dideli pinigai. Ko gero, galutinai ją pakūso nesėkmingas bandymas Europos taurės turnyre. Komanda buvo netoli patekimo į kitą etapą, kuris būtų garantavęs finansinę sėkmę, deja...

Paskutiniuosius „Karedos“ gyvavimo metais

klubo savininkas E. Šimkus pasakė, kad Šiauliai 20 metų neturės tokios komandos, ir jo žodžiai buvo pranašiški, mes šiandien tikrai neturime vyrų komandos, kuri pelnytų Lietuvos čempionato medalius. Paskutiniai vyrų futbolo medaliai buvo „Karedos“ 1998 metais iškovotas čempionų titulas.

Moterų futbolas

– Kada Šiauliuose atsirado moterų futbolas?

– 1970–1972 metais mes turėjome moterų komandą „Tauras“, tačiau ji gyvavo trumpai, nes 1973 metais pasirodė TSRS sporto komiteto kolegijos nutarimas, draudžiantis tam tikrų sporto šakų, „neturintį nieko bendro su tarybine fizinio lavinimo sistema“, vystymąsi. Tarp draudžiamų sporto šakų, tokių kaip bridžas, joga, karatė, kultūrizmas, atsidūrė ir moterų futbolas.

Birutė Tarvydaitė, „Tauro“ žaidėja, pasakojo, kad po nutarimo dar bandė tyliai treniruotis mokyklos salėje su treneriu Pijumi Paukščiu, tačiau, matyt, kažkas įskundė, ir vieną vakarą išgirdo į duris beldžiant miliciją. Sulaukė grąsinimų, kad jeigu ir toliau

treniruosis, gaus „parų“. Taip moterų futbolas kuriam laikui baigėsi.

Atsigavo tik po 25 metų. Telšiuose moterų futbolo rungtynes pamatė Vaidotas Vaičieliūnas, futbolininkas, žolės riedulio treneris, ir jam susidarė įspūdis, kad jo žolės riedulininkės yra ne prastesnio lygio negu tos futbolininkės. Grįžęs papasakojo Gintarui Radavičiui ir abu nutarė kurti futbolo komandą žolės riedulininkių pagrindu. Pusę komandos sudarė riedulininkės iš „Šiaulių“ klubo, kita pusė – iš „Gintros“. Ir pirmajame sezone 1999 metais ši komanda laimėjo čempionų titulą.

Iš pradžių tos pačios merginos žaidė ir futbolą, ir žolės riedulį, tačiau palaipsniui, komanda papildant naujomis žaidėjomis, susiformavo atskiros žolės riedulininkių ir futbolininkių komandos.

Šiandien mūsų „Gintros“ futbolininkės turi jau 19 Lietuvos čempionų titulų, tai yra absoliutus dominavimas Lietuvos moterų futbole. „Gintros“ Lietuvoje neturi sau lygių. Aišku, tai turi ir minusų, nes žaidžiant su daug silpnesnėmis varžovėmis sunku tobulėti. Tikrai savo lygi pamatai Europos taurės varžybose.

Planuose – dar viena knyga

– Knyga dienos šviesą išvydo šių metų pачioje pradžioje, tačiau pristatymas dėl pandemijos įvyko tik dabar. Ar pavyko prisikviesti visus, kuriuos norėjote? Kokių atsiliepimų sulaukėte apie knygą?

– Kai kurių legendinių asmenybių jau nėra su mumis, bet dalyvavo tų žmonių artimieji, atvažiavo ir iš kitų miestų. Angelina Paukštienė, trenerio Pijaus Paukščio žmona, dėkojo šiauliečiams, kad taip gražiai įprasmina tuos žmones, kurie daug metų buvo pasiaukoję futbolui ir dažnai beveik be jokio atlygio.

Dalyvavo Romualdas Urnikas, Česlovas Urbanavičius, Česlovas Kančelskis, 2020 metų Lietuvos čempionas su Vilniaus „Žalgiriu“ Domantas Šimkus.

Man labai įstrigo R. Urniko ištarti žodžiai: „Futbolas buvo gyvenimas, išbandymas, pergalė, kurią reikia patirti kiekvienam žmogui. Tik tuomet gali suvokti, kiek ji kainuoja...“

Č. Urbanavičius linkėjo vyrams vėl sugrįžti į pergalių kelią, pasivyti moteris. Belieka tikėtis, kad taip ir bus.

Susidūrė žiedinėje sankryžoje

Vakar, prieš 14 valandą, Šiaulių rajone, Aleksandrijoje, žiedinėje sankryžoje, susidūrė automobiliai VW ir „Audi“.

Pasak liudytojų, automobilio „Audi“ vairuotojas, išvažiuodamas iš žiedo, pasirinko ne savo eismo juostą ir kliudė ja važiuosiai visureigiui. Po susidūrimo audinė trenkėsi į atitvarą.

Per avariją žmonės nenukentėjo, tačiau automobiliams prireiks nemenko remonto.

„Šiaulių krašto“ inf. Automobilis „Audi A6“ pakibo ant atitvaro.

VW visureigiui reikės remonto.

Mirtiname pavojuje dukart atsidūręs penkiametis liko gyvas

Joninių vakarą penkiametis Pakruojo rajono gyventojas per pusvalandį dėl įtariama, neblaivaus tėvo ir dviejų neblaivių jo draugų neatsakingo elgesio net du kartus buvo atsidūręs mirtiname pavojuje.

Edita AKSOMAITIENĖ
edita@skrstas.lt

Trečiadienį, apie 19 valandą, operatyviosios tarnybos iškvieštos prie Radviliškio rajone, Rukaičių

kaime, esančio vandens telkinio. Liudytojai pasakojo, kad čia kai tik nuskendo vyras.

Anot žmonių, prie tvenkinio automobilį „Opel Omega“ atvažiavo trys vyrai su berniuku ir

susiruošė maudytis. Vienas iš jų, kaip vėliau paaiškėjo, vaiko tėtis, mažametį užsisodino ant sprando ir įbrido į vandenį. Tačiau kiti du berniuką iš jo paėmė ir nunešė į krantą, o kai atsuko,

draugo vandenyje jau nebesimatė. Keletą minučių jo paieškoje ir neradę vyrai suprato, kad šis nuskendo, tad pasieme berniuką sušoko į automobilį ir spruko nuo telkinio.

Į įvykio vietą atvykę Radviliškio rajono policijos pareigūnai tvenkinio pakrantėje pamatė išmėtytus drabužius, prausimosi priemones, nugertą degtinės butelį. Nei tvenkinio vandens paviršiuje, nei kranto prieigose vyro kūno nesimatė.

Skenduolį, 29 metų Pakruojo rajono gyventoją, ištraukė atvykę gelbėtojai.

Iš įvykio vietos pasprukę jo draugai buvo sulaikyti po kelių minučių, kai automobilis „Opel Omega“ rastas nuvažiuavęs nuo kelio Pakruojo rajone, Beniulių kaime. Šalia automobilio suaugusių žmonių nesimatė, tik buvo sužalotas mažametis berniukas.

Pareigūnams aiškinantis įvykio aplinkybes paaiškėjo, kad minėtu automobiliu galėjo važiuoti 27 metų Pasvalio gyventojas ir 17-metis radviliškietis. Jų aplink įvykio vietą esančiuose laukuose rasti nepavyko.

Po kiek laiko pareigūnai pastebėjo, kad nuo Voskonių kaimo

pusės atvažiuoja „Audi A4“ automobilis. Jam priartėjus, policininkai išvydo pažįstamą 17-metį. Pareigūnai šoko į tarnybinių automobilių ir, nuvažiuavę paskui jį, sustabdė.

Mašinos sėdėjo policijos ieškomi neblaivūs 17-metis ir 27 metų draugas. Pastarasis prisipažino, kad nuo kelio nuvažiuavęs „Opel Omega“ vairavo jį, nors teisės vairuoti ir neturi, todėl abu ir pabėgo, automobilyje palikę penkiametį nuskendusio sugėrovų sūnų.

Vyrai sakė Joninių dieną trisdešimt girtavę. Apie tai bylojo ir alkoholio matuoklio rodmenys. Vairuotojui buvo nustatytas 1,59 promilės, o 17-mečiui – 0,57 promilės. Apie nuskendusiojo girtumą duomenų nėra, nes medicinos ekspertai išvadų dar nepateikė.

Karštis, alkoholis ir Joninių šventinė nuotaika sugėrovams sujudė smegenis tiek, kad geriant antrą butelį degtinės, kilo mintis išsimaudyti. Maudynės vienam jų baigėsi tragedija, kitam – dėl vairavimo išgėrus pradėtas ikiteisminis tyrimas.

Mažametis, kuriam per trumpą laiką net du kartus buvo iškile mirtini pavojai, atspirko nugaros nubrozdinimui.

Prie tvenkinio metėsi palikti daiktai, maudytis nuėjęs vyras iš vandens nebeišlipo.

Nuo kelio nulėkusiame opelyje buvo paliktas sužalotas penkiametis.